

O B S A H

O smutném konci drabanta Vilíma a Dirolíny Uherské upřímné lásky, o outěku drabantově, o strašení velikém na Radyni hradě skrze kolomazníkovu ducha zakletého a o Radoušovi hrůzu budícím - - - - - 25

Osud nešťastného Radouše, syna knížete dalmatského, do české krajiny přišlého a v této si mnoho vytrpěvšího, stejně ale jako i utrpení mnohým ženským nevinným způsobivšího - - - - - 35

O navrácení se polského pána z černé Afrikánie, o přátelství, lásce, manželství, jakož i o temné zradě a zejména o pláči, který po všem vždycky následuje - - - 59

O dětství mouřenínově, o obchodech pana Stanislava a o tom, jak malý Jan o svou jedinou lásku přišel, ale i o podivných choutkách paní vznešených, skrze něž Janova duše první úhony brala - - - - - 73

O Janovi na učení trnavském, o vzornosti jeho a o družích jeho, o nepřátelích hovadských a o spravedlivém trestání jejich, také o divých písních mouřenínských, co jinam než ke smrti nikoho nepřivedou - - - - 98

O návratu mouřenínově k místodržícímu brněnskému, o císařském soudu, který dvojím loktem měří, o tom, jak se Jan hospodářem stal, o Slavíkovi bezectném jakož i o tom, že kdo v sladkém hříchu žije, kyselou úrodu sklízí - - - - - 122

O příhodách Slavíka nešťastného a o nekalém živobytí jeho, o setkání zvláštním velmi, skrze něž Slavíka nejprve veliký strach pojal, které však ku posledku mu na prospěch bylo - - - - - 144

O nespravedlnosti světské a o čité duši panny Kristýny, o outěku nevinátek z žaláře trnavského, o utrpení jejich na stromě, stejně jako o dosažení Radyně hradu a o pohřbu divném velmi - - - - - 156

O tom, jak smrt k sobě volala čistou pannu, o novém přátelství uprostřed pustiny uzavřeném, stejně jako o zázračné moci kořene náčelníkova a o šťastných dnech, co po utrpení následují - - - - - 172

O nových dnech přešťastných, o pokušení, co se dnem i nocí kolem plíží, o návratu Romů veselých a o prvním objevení se kolomazníka - - - - - 184

O kolomazníkově vášni ostudné a o slizkých činech jeho, o sedlácích, kteří pomstu kuli, ale i o uvážlivosti Romů, skrze niž jedinou mrzký život kolomazníkův uchráněn byl - - - - - 190

O tom, jak mouřenín duši svou novými hříchy smrtelnými obtížil a posléze se kolomazníkem stal, jak své cti nabyl, jak ale cti té skrže zpropadené proutnictví své pozbyl lehce - - - - - 209

O pokušení, které skrže pannu a mouřenína dnem i nocí lesem bloudilo, o chtíči, jehož dětmi stejně tak odva-
ha jako i nízkost jsou, takže už Fraňkovcům konečně
trpělivost došla - - - - - 224

O pláči drabanta Vilíma - - - - - 241

O slabosti, která smrt přináší a smrti se rovná, o ve-
selém létě, jež mírem bzučívá, o nicotných radostech
oveček veselých, mezi něž vpadá vlk s mordou věčně
krvavou - - - - - 249

O trestu, který jenom nejprostějším z nás se spraved-
livý zdá, o Kristýny a Viktorína cestě poslední, nejvíce
však o sladkém volání, co do propastí nejčernějších těla
i duše naše žene - - - - - 265

O pláči drabanta Vilíma - - - - - 278